

[Agnete Laustsen]

sikker viden og erfaring kan vi tidligst få om det halve år, som socialministeren oplyste han ville vente af hensyn til statistikker fra bl.a. Arbejdsgiverforeningen.

Vi kan derfor fra konservativ side ikke støtte forslaget, som efter vor opfattelse er et rent politisk paradenummer på nuværende tidspunkt, og jeg ønsker ikke at gentage hele den debat, vi havde ved lovens vedtagelse, hvor vores synspunkter kom klart frem.

Vi ønsker loven sat i kraft, men skulle den medføre konsekvenser, som vi ikke har påregnet, må det naturligvis være en ansvarlig regerings opgave at rette den, så loven kommer til at virke efter sin hensigt.

Må jeg til slut sige, at vi på det skarpeste tager afstand fra den kampagne, LO lægger op til, med direkte opfordring til ulovlig omgåelse af loven ved anmeldelse af falske arbejdsskader. Jeg er glad for, at også fru Lone Dybkjær i sit udmærkede presseindlæg i dag indtager samme holdning og rejser det meget centrale spørgsmål, som vi unægtelig er kommet til at stå over for nogle gange, nemlig om det er organisationerne eller folketinget, der skal lovgive. Vi er ganske enige med fru Lone Dybkjær: naturligvis er det folketinget, og jeg finder LOs provokation i denne sag nedbrydende for vor retsbevidsthed og aldeles uansvarlig.

Hans Jørgen Holm (V):

Når venstre er gået ind i denne lovgivning, er det for at opnå offentlige besparelser. Ministeren vil følge udviklingen, og det er vi tilfredse med. Vi får så se, om ikke folkesundheden bliver forbedret.

Jeg skal derfor blot henvise til socialministerens kommentarer til socialdemokratiets forslag og afvise forslaget.

Agerschou (SF):

SF tog skarpt afstand fra indførelsen af karensdagen, da lovgivningen blev behandlet og vedtaget i folketinget i oktober 1982. Vores modstand er ikke blevet mindre siden da. Vi mener stadig, at karensdagen er udtryk for et ønske om at lægge skat på sygdom og udtryk for en åben og erklæret mistillid til lønmodtagerne.

Helt grotesk bliver det nu, hvor flere virksomheder har meddelt, at de ikke ønsker at bruge karensdagen, men stadig vil yde løn på

den første sygedag til deres medarbejdere. Det vil med andre ord sige, at spørgsmålet om, hvorvidt man som lønmodtager bliver omfattet af karensdagen, er helt afhængigt af, hvor man er ansat. På én virksomhed kan man blive trukket i løn ved den første sygedag, mens man i virksomheden lige ved siden af slipper for denne sygdomsafgift.

Der har også været eksempler fremme i debatten på, at kun det menige personale i en virksomhed i praksis vil blive omfattet, medens de, der befinder sig i højt lønede stillinger, kan gå fri.

Med vanlig sans for at bevæge sig på kanten af det lovlige har socialministeren foreslået lønmodtagerne at bruge en feriedag, når man er syg; så slipper man for karensdagen. Det mener socialministeren vistnok er et meget favorabelt tilbud. Vi andre mener, at det strider mod ferieloven. Så vidt jeg har forstået, vil LO anlægge en retssag for at få afklaret dette problem. I SF er vi ikke i tvivl: socialministerens forslag er lovstridigt.

Nu har socialministeren som bekendt ikke større respekt for retsmyndigheder som højesteret, den sociale ankestyrelse o.lign. Hvis retsmyndigheder konstaterer, at socialministeriet har en ulovlig praksis, laver socialministeren bare loven om, hvis han da ellers kan skaffe sig flertal, og så længe de radikale er tungen på vægtskålen, lader det sig nok gøre. Med andre ord, hvis retsmyndighederne giver LO ret, vil socialministeren, hvis jeg kender ham ret, blot få arbejdsministeren til at lave ferieloven om.

Socialdemokratiet har nu fremsat et lovforslag, der ophæver karensdagen, og det kan vi naturligvis kun støtte. Det undrer os dog lidt, at forslagsstillerne bruger ca. 1/3 af bemærkningerne til at begræde den udgift, erhvervslivet får, fordi et antal virksomheder af sig selv har besluttet ikke at bruge karensdagen. Det fremgår nærmest som et hovedargument for socialdemokratiet til at foreslå loven ophævet.

I SF synes vi, at karensdagen skal afskaffes, fordi der er tale om en skat på lønarbejders sygdom, og det er det, vi opfatter som helt urimeligt.

Knud Lind (FP):

Da socialdemokratiet i utide smed regeringsansvaret fra sig og firkloverregeringen